

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงทุ่มเทและทรงงานอย่างหนักตลอดระยะเวลาที่ครองราชย์ พระองค์ทรงมุ่งเน้นความสำคัญในเรื่องของการแก้ไขปัญหาค้นหาพื้นฐานของประชาชนให้พออยู่พอกิน ดังปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ที่พระองค์ได้ทรงพระราชทานและพระราชดำริ เพื่อชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตให้แก่พสกนิกรของพระองค์ เมื่อ ปี พ.ศ. 2517 เป็นต้นมา (สุเมธ ตันติเวชกุล, 2543 : 190)

การควบคุมอาคารในประเทศไทย ปรากฏขึ้นในรูปของกฎหมายเป็นครั้งแรก คือ ประกาศห้ามไม่ให้เอาแผงไม้ไผ่มาทำเป็นพะเพิงในพระอารามหลวง จุลศักราช 1215 แต่ไม่ได้เป็นการควบคุมการก่อสร้างอาคารโดยตรงและเป็นการทั่วไป ต่อมาได้มีการตรากฎหมายควบคุมอาคารขึ้นใช้บังคับโดยตรง ได้แก่ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พุทธศักราช 2479 กฎหมายฉบับนี้ได้ใช้บังคับเฉพาะท้องที่ เช่น ในเขตเทศบาลทั่วราชอาณาจักร ต่อมา มีการแก้ไข 2 ครั้งในพุทธศักราช 2504 และพุทธศักราช 2515 และได้ถูกยกเลิกไปโดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พุทธศักราช 2522 คือ กฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันซึ่งได้ประกาศใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 15 พฤษภาคม พุทธศักราช 2522 เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบันได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2535 เหตุผลในการบัญญัติพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พุทธศักราช 2522 ขึ้นใช้บังคับ คือ “เนื่องจากพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร พุทธศักราช 2479 และพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ พุทธศักราช 2476 ได้ประกาศใช้มานานแล้ว แม้ว่าได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกันอยู่ตลอดมา แต่ปัจจุบันบ้านเมืองได้เจริญก้าวหน้าและขยายตัวมากขึ้น ฉะนั้น เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการควบคุมเกี่ยวกับความมั่นคง แข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรม และการอำนวยความสะดวกแก่การจราจร สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างอาคาร และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้เสียใหม่ และสมควรรวมกฎหมายทั้งสองฉบับดังกล่าวเข้าเป็นฉบับเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ขึ้น” (พุทธิกัณฐก์ มนต์เลี้ยง, 2550 : 1)

ดังนั้น กฎหมายควบคุมอาคารถือว่าเป็นกฎหมายทางด้านช่างที่ต้องการควบคุมการก่อสร้างอาคารให้มีความมั่นคงแข็งแรง มีความปลอดภัยสำหรับผู้เข้าไปใช้อาคาร ตลอดจนการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมนอกเหนือจากกฎหมายผังเมืองแล้ว เช่น ระบบป้องกันอัคคีภัย ระบบระบายอากาศ และต้องการจัดความเป็นระเบียบเรียบร้อย สวยงาม น่าอยู่ ถูกสุขลักษณะ เช่น ระยะห่าง ระยะร่นจากแนวเขตที่ดินต่างๆ หรือระบบบำบัดน้ำเสียจากอาคาร ต้องมีการจัดการก่อนปล่อยลงแหล่งน้ำสาธารณะ เป็นต้น การบังคับใช้กฎหมาย เป็นกฎหมายที่ใช้ในท้องที่ที่มีความเจริญ มักมีการก่อสร้างอาคารก่อนข้างหนาแน่น ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นการบังคับใช้กฎหมายในสังคมที่เกิดปัญหาความหนาแน่น ความไม่เป็นระเบียบของสิ่งปลูกสร้างหรือเป็นการตามแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นก่อนมากกว่าเป็นการป้องกันมิให้เกิดขึ้น (สินาค กรีทวี, 2551: 1)

กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้บังคับในปัจจุบัน คือ พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2543 ซึ่งได้รับการปรับปรุงจากกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้าง พ.ศ. 2497 และกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการก่อสร้างในเขตเพลิงไหม้ พ.ศ. 2476 ถึงฉบับที่ 2 พ.ศ. 2496 รวมเป็นกฎหมายฉบับเดียวกัน และจะใช้บังคับในท้องที่ใดมีบริเวณเพียงใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาสำหรับเขตท้องที่ที่ได้มีการประกาศให้ใช้บังคับผังเมืองรวม ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับตามเขตของผังเมืองรวมนั้น โดยไม่ต้องตราเป็นพระราชกฤษฎีกา (กรมโยธาธิการ, 2545: 2)

ในส่วนของเทศบาล ซึ่งเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งที่มีมา ยาวนานถือเป็นนิติบุคคล ตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 ซึ่งได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม ตลอดมา แนวคิดและรูปแบบโครงสร้างของเทศบาลไทยเลียนแบบมาจากประเทศตะวันตก นับว่าเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นที่มีลักษณะ เป็นอุดมคติของหลักการกระจายอำนาจมากที่สุด ซึ่งได้แบ่งเทศบาลออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ เทศบาลตำบล เทศบาลเมือง และเทศบาลนคร ตามลำดับ องค์ประกอบของเทศบาล ประกอบด้วย สภาเทศบาล นายกเทศมนตรี และพนักงานเทศบาล เทศบาลแต่ละประเภทจัดตั้งขึ้นโดยคำนึงถึงความหนาแน่นของประชากร ความเจริญทางเศรษฐกิจ และความสำคัญทางการเมืองท้องถิ่น ถือได้ว่าเป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นรูปแบบการปกครองที่เรียกได้ว่า เป็นประชาธิปไตย และใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดที่ปรากฏในเขตเทศบาล จะอยู่ในสภาพที่ผสมผสานลักษณะความเป็นเมืองและชนบทอยู่ด้วยกัน ประชาชนจึงอยู่รวมกันอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นอาชีพ ฐานะหรือรายได้ สภาพความแตกต่างดังกล่าวย่อมส่งผลกระทบต่อทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของ เทศบาล

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นอีกองค์กรหนึ่งที่มีความสำคัญในการพัฒนาประเทศ เป็นการปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุด

มีบทบาทหน้าที่ในการส่งเสริมความเป็นอยู่และพัฒนาท้องถิ่นในทุกๆ ด้าน โดยองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยส่วนงานย่อยหลักๆ อยู่ 3 ส่วนงาน คือ ส่วนสำนักงานปลัด ส่วนการคลัง และส่วนโยธา เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามนโยบายกระจายอำนาจและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น และกลไกสำคัญที่จะช่วยให้การบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ก็คือ พนักงานส่วนตำบล ซึ่งถือได้ว่าเป็นบุคลากรหลักที่จะขับเคลื่อนให้องค์การบริหารส่วนตำบลเกิดความก้าวหน้า แต่การดำเนินงานจะมีประสิทธิภาพจนนำไปสู่ประสิทธิผลบรรลุความสำเร็จได้มากน้อยเพียงใด การประสานงานภายในขององค์การบริหารส่วนตำบล จึงมีส่วนสำคัญในการที่จะช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะส่วนโยธาเป็นส่วนงานหนึ่งขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการดำเนินการใดๆ ก็ตามจำเป็นที่จะต้องยึดหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสำคัญ

ปัจจุบันชุมชนในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเจริญและขยายตัวของเมืองซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งทำให้คนท้องถิ่นอื่นย้ายเข้ามาอาศัยในเขตที่มีความเจริญ เพื่อประกอบกิจการมากขึ้น จึงส่งผลกระทบต่อให้อัตราการขยายตัวของจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้น ทำให้พื้นที่ที่มีความเจริญประสบปัญหาทั้งการจราจร สิ่งแวดล้อม สาธารณูปโภค และความหนาแน่นของที่อยู่ของประชากรตลอดจนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของชุมชนไม่ทันกับความต้องการของประชาชน เนื่องจากการเพิ่มของประชากรการพัฒนาทางเศรษฐกิจ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ความยากจน ความคิด จิตสำนึก และการศึกษาอบรม ความคิด ความเชื่อ ประเพณี วัฒนธรรม และค่านิยมต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงและเพิ่มขึ้น ทำให้การบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นบทบาทหน้าที่หนึ่งในการปฏิบัติงานของฝ่ายข้าราชการประจำ โดยเฉพาะกองช่างที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาตรวจสอบควบคุมการก่อสร้างอาคารบ้านเรือนต่างๆ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ภายใต้อำนาจความไม่ชัดเจนและช่องว่างของข้อกำหนด และนโยบายของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับการเลือกตั้งมาจากประชาชน โดยตรงภายใต้บทบาทของนักการเมือง อาจทำให้มีการใช้ดุลยพินิจ การตีความ เพื่อการตัดสินใจดำเนินการหรือไม่ดำเนินการต่อผู้ละเมิดข้อบังคับของกฎหมาย หรือการอนุญาต ไม่อนุญาตต่อประชาชน แต่ละราย และเฉพาะแต่เจ้าหน้าที่กองช่างเท่านั้น การดำเนินการยังเกี่ยวข้องกับงานจัดเก็บรายได้ กองคลัง สำนักทะเบียนท้องถิ่นที่พิจารณาออกหมายเลขประจำบ้านให้ประชาชน นายกเป็นผู้ลงนามอนุญาต และประชาชนผู้ขออนุญาต ตลอดจนทั้งด้านเอกสารและแบบแปลนของอาคาร ยังเกี่ยวข้องกับทั้งวิศวกรสถาปนิกผู้ออกแบบ ผู้เขียนแบบ เอกสารหลักฐานการครอบครองที่ดิน ซึ่งในบางกรณีอาจเกี่ยวข้องกับหน่วยงานอื่นๆ ทั้งธนาคาร ที่ดิน จึงทำให้เกิดความหลากหลายของปัญหาในการปฏิบัติงานขึ้น เช่น ปัญหาการประสานงาน ปัญหาความล่าช้าของงานและไม่ชำนาญของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ปัญหา

ความไม่เข้าใจของประชาชนผู้มาใช้บริการหรือปัญหาความไม่เข้าใจของฝ่ายการเมืองหรือผู้บริหาร เนื่องจากมีข้อกำหนดมาเกี่ยวข้องและต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อกำหนด

จากการที่มีผู้วิจัย พบว่า การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ยังมีปัญหาเนื่องจากบทบัญญัติของกฎหมายมีความไม่ชัดเจนและอำนาจในการบังคับใช้กฎหมายยังถูกควบคุมอยู่ที่ราชการส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค ประกอบกับวิธีการและแนวคิดในการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นยังถูกควบคุมอย่างเข้มงวด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงไม่มีบทบาทในการจัดการบริหารกิจการในท้องถิ่นของตนอย่างแท้จริง แม้กฎหมายได้ให้อำนาจไว้ก็ตาม (กิตติศักดิ์ ทักษสกุล, 2547) และปัจจัยที่มีความสำคัญในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลมีส่วนเกี่ยวข้องกับโครงสร้างขององค์กร กลยุทธ์ทางการบริหารงาน การนำกฎหมายไปบังคับใช้เป็นบางครั้งในการออกดำเนินการออกคำสั่งระงับการก่อสร้าง ต่อเติม ดัดแปลงอาคาร สิ่งปลูกสร้าง สร้างที่ตรวจพบว่าไม่ถูกต้อง ซึ่งทำการตัดเตือนแล้วยังฝ่าฝืน (ชาญชัย บุตรแสนโคตร, 2547) รวมทั้งประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในกฎหมายและไม่เห็นความสำคัญของปัญหาในระเบียบข้อบังคับที่ซับซ้อน อันเป็นอุปสรรคต่อการบังคับใช้กฎหมายและไม่สอดคล้องต่อความเป็นจริงในสังคมไทย จึงทำให้เจ้าหน้าที่ทำการวินิจฉัยสั่งการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายและวิธีปฏิบัติไม่ถูกต้อง (สุริยน ประภาสวัต, 2539) แต่ในทางปฏิบัติกลับประสบปัญหาเนื่องจากไม่มีอำนาจในการตรวจสอบและบทบัญญัติแห่งกฎหมายไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติหน้าที่โดยตรงไปตรงมา การขาดความรู้ความเข้าใจในพระราชบัญญัติดังกล่าว การยึดกับพื้นที่การขาดอัตรากำลัง มักจะไม่ยอมรับว่าตนเองเป็นผู้กระทำความผิดต่อกฎหมาย หรือไม่ทราบการกระทำดังกล่าวเป็นความผิด ทั้งหมดนี้ ล้วนแต่เป็นปัญหาอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 (บวรวิทย์ เปรื่องวงศ์, 2543) ดังนั้น ควรมีการปลูกฝังจิตสำนึกให้กับประชาชนในพื้นที่ให้มีความรับผิดชอบต่อสังคมโดยรวม และลดความเห็นแก่ตัว

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญที่จะนำเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้กับการปฏิบัติงานได้ โดยต้องอาศัยความรู้ ความรอบคอบ และความระมัดระวังอย่างยิ่งในการนำวิชาต่างๆ มาใช้ในการวางแผนและดำเนินการทุกขั้นตอน และขณะเดียวกันจะต้องเสริมสร้างพื้นฐานจิตใจของประชาชน โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับ ให้มีสำนึกในคุณธรรม ความซื่อสัตย์ สุจริต และให้มีความรอบรู้ที่เหมาะสม ดำเนินชีวิตด้วยความอดทน ความเพียร มีสติปัญญาและความรอบคอบ เพื่อให้สมดุลและพร้อมต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและกว้างขวางทั้งด้านวัตถุ สังคมสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมจากโลกภายนอกได้เป็นอย่างดี

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบในงานด้านการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคารโดยตรง จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้รับมาประยุกต์ใช้เป็นแนวทางการวางแผน กำหนดและเตรียมความพร้อมของเจ้าหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติงาน และสร้างความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน และเป็นแนวทางพัฒนาปรับปรุงการให้บริการให้สามารถสนองตอบความต้องการของประชาชนและบรรลุตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่วางไว้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานของการวิจัย

1. การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับมาก
2. บุคลากรที่มีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร ที่มีอายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ และที่ตั้งหน่วยงาน ต่างกัน มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรที่มีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัติการควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 คือ ผู้บริหาร ได้แก่ นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัด หัวหน้าส่วน กลุ่มที่ 2 คือ เจ้าหน้าที่ส่วนโยธาในเขตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 338 คน และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 278 คน รวมทั้งสิ้น 616 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

2.1 บุคลากรที่มีความเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 คือ ผู้บริหาร ได้แก่ นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัด หัวหน้าส่วน กลุ่มที่ 2 คือ เจ้าหน้าที่ส่วนโยธา โดยผู้วิจัยได้กำหนดขนาดตัวอย่างตามสูตรของทาโร ยามานะ (Taro Yamane, 1973 อ้างถึงใน สีน พันธุ์พินิจ, 2551 : 60) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน 5% ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างของจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 184 คน และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 164 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย อายุ ระดับการศึกษาตำแหน่งหน้าที่ ประสบการณ์ และที่ตั้งหน่วยงาน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ ด้านลักษณะขององค์กร ด้านกลยุทธ์การบริหารจัดการงานในองค์กร และด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ ผู้วิจัยได้สร้างกรอบแนวคิดในการวิจัยและกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย โดยใช้แนวคิดของชาอู๋ชัช บุตรแสน โศทร

สนับสนุนการดำเนินงานในด้านต่างๆ เพื่อให้สามารถดำเนินงานได้บรรลุเป้าหมายของค์การ ได้แก่ บุคลากร งบประมาณ สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้

1.3 ด้านการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ หมายถึง การดำเนินงานการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคารของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เช่น การจัดทำแผนปฏิบัติงานในการออกตรวจการออกตรวจอาคาร การจัดเตรียมแบบฟอร์มและสิ่งอำนวยความสะดวก ความโปร่งใส ยุติธรรมของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เป็นต้น

2. พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร หมายถึง พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2543 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2550 และกฎกระทรวงที่ออกตาม พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร ฉบับที่ 1 ถึง ฉบับที่ 63

3. เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง แนวทางในการปฏิบัติงานของผู้ปฏิบัติงานท้องถิ่น โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการทำงาน ซึ่งใช้หลักในทางสายกลาง มีความพอประมาณ รู้จักประมาณตน การปฏิบัติตนอย่างมีเหตุผลบนพื้นฐานของความมีสติปัญญา มีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวพร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ มีความรอบรู้ในเรื่องที่เกี่ยวข้อง สามารถคิดวิเคราะห์และปฏิบัติด้วยความรอบคอบและระมัดระวัง และปฏิบัติตนอย่างมีคุณธรรม ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต ขยัน อดทน เพียรพยายาม แบ่งปัน มีสติปัญญา มีวินัยพึ่งตนเอง รับผิดชอบและอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบถึงการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคารพ.ศ. 2522 ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดเพชรบุรีและจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

2. ทำให้ทราบถึงปัญหา อุปสรรค และผลกระทบจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

3. ทำให้ได้ข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการบังคับใช้พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 ให้เหมาะสมและเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขในการบังคับใช้กฎหมายควบคุมอาคาร